



## ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

Drazí čtenáři,

osobně mám uplynulý měsíc květen rád z mnoha důvodů, jeden však je pro mne velmi oslovující a důležitý. Májový měsíc je totiž spjat s velkou úctou k Panně Marii, Matce Boží. Konávají se poutě, májové pobožnosti, zpívají se litanie... A v naší farnosti na konci tohoto měsíce slavíme farní pout' Navštívení Panny Marie. V letošním roce byla farní slavnost spojena s požehnáním sochy Matky Boží u rekonstruované kapličky poblíž farního kostela. Při této příležitosti jsem si uvědomil, jak je nutné se od Panny Marie učit, jak Ona nám dává příklad k oslovení druhých lidí, jak nás vede k úkolu každého pokřtěného přinášet Krista do tohoto světa.



Papež bl. Pavel VI. říká, že slavnost Navštívení Panny Marie „oslavuje Pannu Marii, která se Synem v lůně přichází k Alžbětě, aby jí prokázala službu lásky a aby zvěstovala milosrdenství Boha Spasitele.“ Myslím, že to je ona Mariina škola evangelizace pro nás: s Kristem hluboko ve svém srdci přicházet k druhému člověku a skrze svou službu a pomoc ukazovat Boží milosrdenství.

K tomu nás vyzývá i papež František v probíhajícím Svatém roce milosrdenství – stávat se apoštoly Božího milosrdenství v tomto světě. Jak sám říká: „Panna Maria je Matkou milosrdenství, protože ve svém lůně zrodila samu Tvář Božího milosrdenství, Ježíše, Emanuela, očekávaného všemi národy, knížete pokoje (Iz 9,5).“ Stejně i my bychom měli přivádět Tvář Božího milosrdenství do naší společnosti.

Přeji nám, abychom se stejnou radostí a horlivostí jako Panna Maria spěchali přinášet Krista druhým lidem. Kéž nejen nově opravená kaplička, ale také my sami jsme odrazem Božího milosrdenství v našem městě.

*o. Jakub*

## Sv. Hanibal de Francia

Narodil se 5. 7. 1851 v Mesině na Sicilii v Itálii. Otec byl z rodu Marchesi a byl papežským vícekonzulem a čestným kapitánem námořnictva. Matka Anna byla z rodu markýzů a ovdověla, když měl Hanibal Maria 15 měsíců. Již v sedmi letech byl poslán do šlechtické koleje řízené cisterciáky, v níž byl do 14 let. Tehdy vláda rušila řády a zabavovala církevní majetek. Hanibal byl vychován k zodpovědnému a zbožnému životu. Se souhlasem zповědníka denně chodil k svatému přijímání a rozhodl se k modlitbám za svaté kněze pro Církev. Při adoraci před Nejsvětější svátosti jím pronikala slova evangelia: „*Žeň je bohatá, ale dělníků málo...*“ Zpočátku neuvažoval o kněžství, ale jednou při adoraci jednoznačně ucítil povolání ke kněžství. Když se stal jáhnem setkal se s otrhaným Františkem Zancone z nejchudšího předměstí a slíbil mu, že ho později jako kněz vyhledá. Pak s biskupovým souhlasem v oné čtvrti Avigonských domů začal pomáhat a učit katechismu několik set obyvatel. Na tuto práci dostal později od biskupa další dva kněze a bratra Františka, který v roce 1880 přijal svěcení. Za šest let poté byla zřízena mezi Avigonskými domy první kaple, v níž byla uchovávána Nejsvětější svátost. Stalo se tak k 1. červenci současně se založením nové kongregace, která byla svěřena svátostnému Kristu, který byl v chudinské čtvrti přijat jako král, dobrý pastýř a Boží hospodář. Program založené kongregace vyjádřil slovem: „*Modlete se!*“ A tím dal vznik řeholním institutům Rogacionistů Nejsv. Srdce Ježíšova i Dcer Boží horlivosti. Podtrhl tak význam adorační modlitby. V domku darovaném Piem X. otevřel 1. 7. 1900 kostelík a na jeho průčelí dal napsat: „*Rogate Dominum messis*“ – „*Proste Pána žně*“. Kostelík byl zasvěcen modlitbě za dobrá duchovní povolání. Ke třem základním slibům byl přidáván další, slib každodenní zvláštní modlitby za růst duchovních povolání. Při návštěvách vlhkého římského domu určeného pro nové sídlo dostal zápal plic, který úplně nedoléčil a 1. 6. 1927 zamřel na mozkovou příhodu. Po smrti o něm říkali: „*Zavřela se ústa, která nikdy neřekla ne.*“ Byl vzorem ochoty a poslušnosti. Jeho pohřbu a uložení do chrámu Evangelní modlitby se zúčastnil velký zástup. Blahořečen byl 7. 10. 1990 Janem Pavlem II. a od něj kanonizován 16. 5. 2004. Jeho památku si připomínáme 1. června.

MS

## Akademie u sester salesiánek

„Teto, přijdeš se na mě podívat? Budu hrát Červenou Karkulku. Zpívávanou.“ Evička se na mě nadějně dívá. Vůbec jsem neplánovala jít na akademii, venku nádherná neděle, kolo „ržálo“ nedočkávně v kolovně v předtuše pěkného výletu... ale odolat prosbě dětských očí prostě nedokážu.

Sestra Zdeňka odvedla jako vždy kvalitní práci. Červená Karkulka zpívala, tančila, moc jí to slušelo, vlk i myslivec se také činili a vrchol, který mě zajímal – totiž jak vlk Karkulku sežere, proběhl elegantně. Vlk nadzvedl peřinu a Karkulka zmizela (a maminka Evičky v publiku se tomu klidně smála!). Nápaditě vyřešené jednoduché kulisy dokreslovaly příběh. Bavilo to děti i nás, diváky.



Následovaly přehrávky dětí na flétničky a klávesy a já si přitom uvědomila, kolik nekonečných hodin práce a trpělivosti sester v tom je obsaženo. Se svými dětmi hrály dokonce i dvě maminky, což vysoce oceňuji, měly poctivou trému stejně nebo víc než jejich děti ☺.

hezkou vázičku z keramik-  
chodbě jsme si ještě mohli prohlédnout výstavu výrobků z keramického a modelářského kroužku a nashledanou...

Nakonec každý divák dostal moc  
ké dílny sester jako dáreček,

Nelitovala jsem. Mohla jsem vidět a držet palce minimálně deseti dětem, které učím nebo jsem učila, a dozvěděla jsem se, že sestry svou mravenčí vytrvalou prací odvádějí v naší farnosti už 17 let a jejich rukama prošlo přes 1200 dětí. Zorganizovaly už tolik akcí, že to nejde spočítat; tábory, výlety... a v každé aktivitě jako přidaná hodnota je přítomný hezký osobní vztah k dětem a radostná víra v Boha.

Bůh jim v jejich práci žehnej!

Teta Fany

P.S. A na malý výlet ještě taky došlo ☺.

## Radostné setkání v Třešni



Ne, opravdu jsme nelezly po žádném stromě. Jestli jsme z toho byly na větvi? To spíš. Rozhodně všechny nesmírně vděčné. O čem je řeč? V pátek před slavností seslání Ducha svatého se nás asi patnáct maminek a dvě malé slečny vydalo směr Třešňa (odtud ta laskavá zdrobnělina – Třešeň ☺), abychom se občerstvily jak na těle (a to nejen díky vyšperkovaným pekařským veledílům, po kterých se zaručeně netloustne) tak i na duchu. Tématem, které si pro nás Fanyinka připravila, byla radost. Radost, která není jen nějaká prázdná veselost, ale ta, co naplní duši pokojem a rozzáří oči. A září i ty střípky, které jsem si odtamtud odvezla. Je jich pěkná hromádka. Na jednom barokně baculatá Magdalénka směle prozkoumává vše v dosahu, na dalším hromuje Verča nad tvorbou přáníčka na strašné titěrnosti (přitom výsledek byl velmi vydařený), další se zabývá průzračnou radostí nad poletujícími vrtulkami, další září pečlivostí a pílí Danky, i díky ní bylo každé společné jídlo vždy včas a s láskou připraveno, další se chvěje ozvěnou krásné hudby, o kterou se postaraly Lucie a Helenka, další připomene úsměvně košilatého otce Jana, který před oltář napochodoval bez ornátu a pak si ho během mše prostě zaskočil obléct, a mnoho, mnoho dalších. Celý víkend byl velkým požehnáním a zdrojem energie pro následující všední dny. Jsem velmi vděčná, že jsem tam mohla být, vděčná za každou z nás, za každý úsměv, každý okamžik. *Ája*

## Víkendovka

Církev je společenství, a ač by se někteří divili, je taky společenstvím mladých. A právě jedno takové malé „společenství“ o osmi pubertáčích a jednom mladém knězi se vydalo na víkend do Tater. Už nevím, koho to napadlo, ale nápad to byl výborný. Cestovalo se v modré dodávce, která ačkoli nebyla možná nejluxusnější, měla devět sedaček a fungující rádio. A v první řadě měla samozřejmě nás, a věřte, že my už jsme se nějak zabavili. Autem se

nesl takový příjemný mladý cestovatelský šum, tvořený zejména všelijakým chichotáním a povídáním, rachotem silnice a rádiem. O částečném složení tohoto šumu mohli výrazně rozhodovat dvě osoby – ti u rádia. A tak jsme po cestě kromě modlitby a všelijakých strašlivých i líbivých hitovek poslouchali třeba přednášku o slovenském medu a včelách nebo pohádku o zvířátkách u lesa.



V dobré náladě a poučení jsme dojeli na místo – k menšímu hezkému domku v obci Zuberec, jenž nabízel vše, co by správný výletní brloh nabízet měl. Třeba i takový gril. Výtečným zpestřením tak byla nakládaná krkovička, krásně propečená. Ostatně jídlo jsme si snad lepší ani nemohli vysnit. Mezi asi 150 koláčky, bábovkami, buchtami,

domácím gulášem a pečeným kuřátkem si vybral každý. Nebyl nikdo, kdo by se snad ani jednou neolízl, a to až za ušima.

Každé ráno jsme začínali nejlépe, jak se vůbec dá – mší svatou. Následovala rozmanitá sladko slaná snídaně a po ní náš vlastní program – tatranský park. A tak jsme po zbytek dopoledne až do 4 hodin putovali a poznávali krásy onoho zázraku Slovenska. Zelené smrčiny a vodopády mají dozajista své kouzlo, avšak překonávání horských jazyků a posezení u horských zamrzlých jezer bylo dech beroucí. Naše duše se tak mohla občerstvit překrásnými výhledy. Stojíte mezi borovicemi sahajícími vám nanejvýš k ramenům s pocitem klidu a s vědomím, že vás převyšují pouze gigantické masy kamene a ledu.

Vrcholem víkendovky však bylo překvapení pro našeho otce Kubu. K jeho 31. narozeninám jsme pro něj sepsali, natočili a sestříhali video, v němž mu děkujeme a připomínáme celé ty dva roky, co vedl naše mladičké spolčo. Nechyběli ani konfety a barevné balónky.

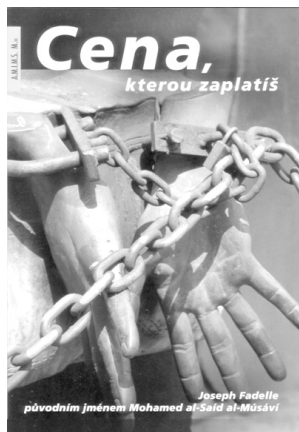
Víkend byl bohatý a tak není divu, že zde nemůžu psát o všem. Posledním, co bych chtěl zmínit, je naše křížová cesta: vidět osm mladých, kteří s růžencem v ruce za sborové modlitby procházejí 14 zastavení Kristova utrpení, to o něčem svědčí... Myslím, že celé naše podnikavé a veselé společenství se stává největším povzbuzením pro celou farnost v momentě, kdy s hlavou skloněnou v modlitbě, ať už v pochybách nebo s jistou obtíží, volá k Pánu i se vším tím mladistvým elánem a radostí ze života. *Dominik Böhm*

## Cena, kterou zaplatíš – Joseph Fadelle

Kniha je skutečným příběhem muslimského muže z významné rodiny. Na vojenském výcviku se setká s křesťanem, pro něj nečistým vyvrhelem. Po bližším seznámení s ním se na jeho doporučení rozhodne přečíst si celý Korán, slovo po slovu, a snažit se jej pochopit. Po této zkušenosti dospívá k závěru, že jeho modlitba v Koránu nevyžaduje skutečný souhlas srdce, ba ani hluboké porozumění textu. Sám s mnohými pasážemi nesouhlasí. Po snu, ve kterém se mu zjeví Kristus, dostává jeho život naprosto jiný smysl. Pro jeho rodinu je toto ovšem nepředstavitelné. Dokonce ho nechá uvěznit a ve velmi přísném vězení strávil mnoho dní. Křesťanskou víru nakonec přijme i jeho muslimská žena, kterou mu vybrali rodiče. A oba po dlouhých letech čekání přijímají křest. Nakonec dospějí k rozhodnutí opustit zemi a bez znalosti jazyka i zvyků zůstat s rodinou v emigraci ve Francii. Zde se Joseph Fadelle dodnes skrývá, protože je na něj stále vyhlášen islámský rozsudek smrti – Fatva.

Kniha vyšla ve Francii v roce 2010 a prodalo se na 50 000 výtisků. Čeština byla 11. jazykem, do kterého byla kniha přeložena. Knihu je možno jen za náklady na tisk objednat na adrese: [www.amims.net](http://www.amims.net).

*Andrea Kolková*



## ohlédnutí

### Kaplička Panny Marie Lurdské

Ač není nikterak lidskému zraku skryta, byla donedávna mnoha farníkům docela neznámá. Stojí na malé vyvýšenince zvlněného terénu, poblíž ulice Jugoslávské. V poslední době se vžil přídomek k jejímu jménu „U Lidlu“. O jejím vzniku toho moc nevíme, snad kromě toho, že pochází z roku 1872, o čemž svědčí plastický letopočet v horní části severního štítu. Byla zřejmě součástí nedalekého statku, který zanikl spolu s ostatní zástavbou této části starého Zábřeha, při realizaci výstavby panelových domů, kterou si vyžádal prudký populační růst Ostravy.

Víme, že byla zasvěcena sv. Anně a můžeme předpokládat, že ji postavil některý ze zdejších zednických mistrů. Nese prvky dozrávajících baroka, autor se možná

jejím ztvárněním chtěl přiblížit architekturu farního kostela Navštívení Panny Marie. Není to perla stavitelství, není ani zapsána v seznamu chráněných objektů. Přesto je nám drahá svým osudem. Přežila totiž apokalyptický nálet v srpnu 1944, kdy téměř všechny domy na ulici, na jejímž konci stála, byly srovnány se zemí.

U příležitosti farní poutě „Navštívení Panny Marie“ se v sobotu 28. 5. 2016 ve 14.30 konala májová pobožnost a žehnání sochy Panny Marie. Hostem byl P. Petr Boháčik, farář z Březové a místoděkan děkanátu Opava.



Na jaře letošního roku prošla kaplička opravou za značného přispění členů „rychlé roty“. Zeminu kolem kapličky bylo potřeba z důvodu vlhkosti odkopat, stěny od-drenážovat a obsypat šterkem. Ve zdivu byly provedeny větrací otvory. Pan Eda Staněk a rychlá rota se velkou měrou podíleli na opravě vnitřních i vnějších omítek. Cihelná podlaha v kapli byla přerovnána a dlažebními kostkami se zhotovil rozšířený chodník před kaplí, kde byl do dlažby z leštěného červeného mramoru vložen znak farnosti – písmeno M, kde nad středem písmene M je křížek. Vstup do kapele byl osazen novými dveřmi, které jsou kovářská práce, jakož i mříže se sklem v okenních otvorech. Práce kamenické a kovářské byly provedeny dodavatelskými firmami, nátěr omítky a vymalování provedla firma, která opravuje fasádu farního kostela.

Rovněž bylo potřeba opravit malý zděný oltář, na který byla umístěna dřevěná, necelého půl metru vysoká soška, znázorňující Pannu Marii Lurdskou. Oltář pro Pannu Marii byl ozdoben bílým plátnem a květinami. Dvě vázy květin věnovaly řádové sestry. Otec Vítězslav poděkoval paní Katce, která se v předchozích letech o kapličku starala. Taky poděkoval všem, kteří se na opravě podíleli – rychlé rotě, spolupracujícím firmám a paní Jindře Domesové, která provedla výzdobu.

Po májové pobožnosti byli farníci pozváni na farní odpoledne, které se konalo na zahradě domu u kostela Navštívení Panny Marie, naproti Zámku Zábřeh. Zde bylo připravené pohoštění, na kterém se podíleli jak pomocníci ze Zámku Zábřeh, tak místní farníci. Příjemné sobotní odpoledne bylo zakončeno v 18 hodin mší svatou – vigilií poutní slavnosti.

A ještě jeden malý příběh, který se odehrál při opravě: pozorný pozorovatel si povšiml malé nedodělavky, zdánlivé nedotaženosti v omítce čelního štítu. Nahore, při pravé spojnici štítu s prkny střechy, zůstal podlouhlý otvor. Jakoby Eduard

omítku lajdácky odbyl. Není tomu tak, během prací si všiml, že touto škvírou vlétává pod střechu drobný ptáček, donášející potravu svým písčatům. Podle někoho červenka, jiní tvrdili s jistotou, že je to rehek domácí. Pilným ptáčkům nevadil hluk staveniště, ani silné nárazy dusadla a bagru při výkopu pro dlažbu. Edovo citlivé srdce nepřipustilo, aby zazděním otvoru mláďatka odsoudil k zániku. Otvor tak bude zapraven až po vyvedení mladých. Zamyslíme-li se nad počínáním tohoto ptáčka, napadne nás, jak dokonale vytvořil veškeré tvorstvo Země jeho Stvořitel. Jak svým počínáním i ten nejmenší tvor chválí jeho dílo. Není to výzva i pro nás věřící, abychom i my denně vzdávali úctu, abychom se neustále obdivovali našemu Otci, Pánu Bohu?

SM, ED

---

# Informace červen/červenec

---

5. 6. – 12. 6. **DNY VÍRY** v Ostravě, více informací na [dnyviry2016.cz](http://dnyviry2016.cz)
7. 6. v 16.00 **DNY VÍRY, PŘEDNÁŠKA O KARLU IV.**,  
Pastorační centrum Jana Pavla II.
8. 6. v 18.00 **DNY VÍRY, MŠE SV. ZA NÁROD U PŘÍLEŽITOSTI 700. NAROZENÍ KARLA IV.**  
kostel Svatého Ducha,  
celebruje Mons. Martin David, generální vikář,  
doprovází gregoriánský chorál
9. 6. v 19.00 **NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ**, o. Václav
10. 6. od 18.00 **NOC KOSTELŮ**, mše sv. bude ráno v 8.30
12. 6. v 10.30 **PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ 27 dětí**, kostel Svatého Ducha
14. 6. **POUŤ MAMINEK S DĚTMI K PANNĚ MARIÍ DO BĚLSKÉHO LESA**, sraz v 9.30 na  
konečné tramvaje č. 11 (v případě nepříznivého počasí v 9.00 u kostela sv. Ducha)
14. 6. v 15.30 **SETKÁNÍ SENIORŮ**, Pastorační centrum Jana Pavla II.
18. 6. v 9.30 **JÁHENSKE SVĚCENÍ** v konkatedrále v Opavě
23. 6. v 19.00 **NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ**, o. Vítězslav
26. 6. 18.00 **MŠE SVATÁ – MOBILNÍ HOSPIC ONDRÁŠEK**, kostel Svatého Ducha
1. 7. **DIECÉZNÍ SETKÁNÍ DĚTÍ NA PRAŠIVÉ**, více info [2016.prasivadeti.cz](http://2016.prasivadeti.cz)
4. 7. **FARNÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN**